

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/25/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917010036
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6917010036.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. apríla 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Juraja Babjaka, o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného K. T. proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/6/2017 zo dňa 24.01.2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/6/2017 zo dňa 24.01.2018 vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Krajský súd rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e obžalovaného K. T., nar. XX.XX.XXXX podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota bol obžalovaný K. T. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od 12.04.2016 až doposiaľ v obci X., okres O. D., D. O., a všade inde, kde sa zdržiaval si neplnil vôbec svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z § 62 ods. 3 a nasl. Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 12C/125/2009-23 z 24.11.2009, právoplatným a vykonateľným 17.12.2009 a to prispievať výživným na svojho syna mal. C. T., nar. XX.XX.XXXX v O. D., sumou vo výške po 100,- Eur mesačne, vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky dieťaťa I. J., nar. XX.XX.XXXX v O. D., trvale bytom X. XXX, okres O. D., aj napriek tomu, že za uvedené obdobie pracoval a stále pracuje na dohodu u X. E. - K., E. nad O., čím mu vznikol za uvedené obdobie do 09.01.2017 celkový dlh na zameškanom výživnom pre matku dieťaťa I. J. vo výške 900,- Eur,

pričom uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 3T/16/2015 z 11.02.2015, právoplatným a vykonateľným 04.03.2015 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený podmienkový trest odňatia slobody na 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov a povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe poškodenej strane I. J. zameškané výživné.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 18 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolania okresný prokurátor a obžalovaný.

Okresný prokurátor v písomne odôvodnenom odvolaní uviedol, že jeho odvolanie smeruje do trestu. Poukázal na to, že súd vzhľadom u obžalovaného prirážajúcu okolnosť, teda to, že už bol pre trestný čin odsúdený. Keďže absentovala poľahčujúca okolnosť, pri prevahe prirážajúcich okolností mal byť obžalovanému uložený trest zo zákona pri zvýšenej spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 28 mesiacov a nie 18 mesiacov. Navrhol zrušiť výrok o treste a obžalovanému uložiť ním navrhovaný trest, pre výkon ktorého ho zaradí do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný cestou obhajcu v odvolaní uviedol, že si je vedomý spáchanie trestnej činnosti, ako aj výšky nesplateného výživného. Poukazuje na to, že hodlal dlžné výživné zaplatiť, ale vzhľadom na to, že voči nemu je vedená exekúcia, nevlastní majetok a príbuzní mu nemohli zapožičať finančné prostriedky, dlžné výživné nezaplatil. Má za to, že uložený trest je neprimerane prísny a domáha sa uloženia trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol podmienične odložený.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie a tiež konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného možno označiť za opodstatnené, aj keď z iných, než ním navrhovaných dôvodov. Za také nemožno označiť odvolanie prokurátora. Keďže odvolatelia podali odvolania len do trestu, aj prieskumná povinnosť krajského súdu bola zameraná na trest.

Na úvod je potrebné uviesť, že obžalovaný bol už v minulosti dvakrát súdne potrestaný pre rovnakú trestnú činnosť, ako v prejednávacom prípade. V prvom prípade sa na neho hľadí ako na súdne netrestaného. Druhé odsúdenie bolo zahrnuté do skutkovej vety predmetného rozsudku ako znak kvalifikovanej skutkovej podstaty, pričom súd i prokurátor prehliadli, že túto predchádzajúcu trestnú činnosť nemožno zahrnúť aj do prirážajúcich okolností.

Jednoznačne to totiž uvádza ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák., kde sa uvádza, že na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu nemožno prihliadnuť ako na prirážajúcu okolnosť. V danom prípade totiž tú istú okolnosť okresný súd dvakrát pripočítal k ťarche obžalovaného, čo v zmysle uvedeného ustanovenia nie je možné. Krajský súd preto zrušil výrok o treste v napadnutom rozsudku, ako aj spôsob jeho výkonu. Pri rovnakom pomere poľahčujúcich a prirážajúcich okolností ukladal obžalovanému trest v rozmedzí X rok až 5 rokov.

Krajský súd dospel k záveru, že výkon trestu pri spodnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby vo výmere 1 roka je spôsobilý zabezpečiť nápravu obžalovaného. Navyše obžalovaný v súčasnosti vykonáva trest z rozsudku, ktorý je znakom skutkovej podstaty prejednávaneho trestného činu. Keďže obžalovaný aj v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody za rovnakú trestnú činnosť, bolo potrebné uložiť tento trest ako nepodmienečný.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný pred spáchaním trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho súd pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.